

Alman Ve Türk Yolcuları

– ErtğrulErdoğan · 19 Eylül 2010

TÜRK ve ALMAN YOLCULARI

erterd@msn.com

www.erdoganlaedebiyat.com

Berlin'in ünlü caddelerinden Under den Linden'de otobüs durağa yaklaştığında yolcular sıra olmuş ve birbirlerine en az bir metre mesafede kimseyi rahatsız etmeden içeriye giriyorlardı. Şoför, şık giyimli üniformasıyla yolcularına gülümsüyordu. Otobüsün içi, yolcuların saldığı parfüm kokularının hoşluğunda kalabalık değildi. Toplasanız on iki kişi bile yoktu ancak bütün yolcuların elinde ya gazete, ya da kitap vardı.

Bir sonraki durakta binen orta yaşlardaki Alman adam, yanındakine gülümseyerek oturup çantasından çıkarttığı "Berliner Kurier Gazetesi"ni sessizce açtı. Gazetenin başlıklarına hızlıca göz gezdirip daha sonra alt sütunlarına geçti. Cebinden çıkardığı gözlüğünü takıp Milliyet Gazetesi kaynaklı haberi okumaya başladı; "Siyasette Türkiye'yi Nasıl Bir Gelecek Bekliyor?" Başlığının altındaki yazıyı bacak bacak üstüne atarak gözlerine yakın tuttu. "Türkiye gerçekten üçe bölünüyor mu? , Referandum sonuçları 2011 seçimlerine nasıl yansır? , AK Parti yine tek başına iktidar olma şansı var mı? , CHP'de iç çekişme 2011 seçimlerine kadar biter mi? , Genel Başkanına oy kullandıramayan CHP Örgütüyle, olağan üstü organize AKP Örgütü arasındaki farklar, MHP'de taban kayması var mı? , Parti 2011'de baraj sorunu yaşar mı? , BDP Kürtlerin tek ve gerçek temsilcisi mi? , Güneydoğ'u'nun geleceği nasıl şekillenir? Türkiye Başkanlık Sistemine mi gidiyor? , Türkiye'nin ilk Başkanı Erdoğan mı olacak? " sorularının altındaki " Bu soruların yanıtları yarından itibaren gazetenizde, notundan sonra aşağıya kayan gözlüğünü düzelterek diğere haberleri okumaya devam etti. Otobüs durağa yaklaştığında kapının açılmasıyla birlikte itişee kakışa içeriye bağırarak giren ve Alman olmadıkları her halinden belli olan göçmenlere, okuyan Almanlar kafalarını iki yana sallayarak tepkilerini gösteriyordu...

İçerisi kırmızı ışıklara bürünmüş, şoför kısmının ön tarafı kanaviçeeyle süslü dolmuş, ayaktaki yolcuların sıkışıklığı ile İstanbul Caddelerinde Arabesk'in acılığında yol alıyordu... Hava soğuktu... Belli ki kimse ayazda kalmak istemiyordu. Pala bıyıklı şoför'ün ceketi, parlak ve yağ lekeleri belirgindi. Şoför yalnızca kendi tarafındaki pencerenin aralığından sigarasını dışarıya üflese de, yolcular tepki göstermiyordu. Zira şoförün dikiz aynasından yansıyan görünümü yolcuları korkutmaya yetiyordu. Şoför, dur-kalklar arasında sinirliydi. Kendisini sağlayıp ve sollayan makasçılara küfür etmekten çekinmiyordu. Üşütmüş olacak ki, burnundan akan damlaları tavandan aldığı peçeteye silip, pencereden dışarıya bırakıyordu. "Parasını vermeyen var mı? " sorusu kabacaydı. Düzgün giyimli, gözlüklü adam parasını uzatıp, gazetesini çantasından çıkarttı. Yanında oturan adam ise göz ucuyla gazetenin "Dünya Medyası Erdoğan'ı Tartışıyor" başlığına takılı kaldı. Çukura giren dolmuşun sallanması arasında; " Ekonomist; Bir kez daha milyonlarca kişinin desteğini aldı Tayyip Erdoğan, Onu mağlup etmek mümkün değil. Yani padişah olabileceği kaygıları abartılı ancak endişeler çok da temelsiz değil"

yazısını zorda olsa okumayı başardı. Gazetenin sahibi, New York Times'ın "Başbakan Erdoğan'ın anayasa ve ekonomi reformcusu olarak hayranlık uyandıran sicili var ama tahrik edici dil kullanarak ülke içinde ve dışında bölünmelere yol açıyor." Yazısına kafasını salladı, daha sonra Time Dergisi'nin "Türkiye iddia edildiği gibi Batı'dan uzaklaşmayacak ancak Erdoğan'ın yapması gereken referandumun ortaya çıkarttığı büyük uçurumun üzerine köprü inşaat etmek" haberini tamamladığında ineneği yere de gelmişti. Şoför, yine ağzının içinde gevelediği sözlerle sağa yaklaştığında yanından geçen arabanın uzun kornası arasında "Sinyal vermeden uygunsuz yerde durulur mu? Az kalsın kaza yaptıracaktın!..." bağırmasına el kol hareketleri ile karşılık verdi. Sinirlice teybin sesini biraz daha açtığında, "Batsın Bu Dünya" şarkısı dolmuşun içindeki yolcuların kulaklarını neredeyse sağır edecekti...

İşte size iki gözlem, birincisi Almanya'da yaşayan yakınımdan, diğeri de benim başımdan geçenler...

Ülkemde Ölmek Bir Dert;

Terör Eylül ayının 20 si demeden hızla devam ediyor... Ülkemde ölmek bir dert... Öldükten sonra yakınlarınıza verilen tazminatsa ayrı bir dert... Hiçbir paranın canınıza karşılık olmayacağı düşünüldüğünde, hangi tazminat tutarı yaşam hakkımızdan üstün olabilir ki?

Ölen genç kızımız Buse'nin yakınlarına mahkemece 19 Bin TL

Bombalama sırasında tahrip olan Otobüsün sahibine ise; 91 Bin TL.

Aklıma çalıştığım yıllarda, yazın o aşırı sıcaklarında bilgisayarlara zarar gelmesin diye alınan klimalara olan hayranlığım gelmişti. Yazın gelmesini hiç istemezdim. Aşırı sıcaklarda odanın içinde terleyerek ve yapış yapış olan gömleğinizle çalışmak ölümden beterd. "Bilgisayarlar kadar hiç mi değerimiz yoktu?" sızlanmaları arasında tuşlara dokunduğumda içimden "Kafalar yine aynı kafa" demekten başka çarem yoktu ki...

Sondalı Kayınpederime Oy Kullandırmak İçin Mücadele Verirken CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'nun Yaptığına Bakın!

Ben, 90 yaşında Fevzi Çakmak'a tekmil veren, iki kez Atatürk'ü gören, Cumhuriyet aşığı Kayınpederimin nerede oy kullanacağını Bilgiyasar'dan araştırarak çıktısını aldım. Onun hasta haline rağmen oy kullanması için sırtıma alıp oy kullanmasını sağlamayı düşünmeme rağmen Kılıçdaroğlu'nun yaptığı hiç affedilir cinsten değildi...

Sinek küçüktür ama oy kaybettirir Oy!.. Particilik basit iş değildir.. Hele Partinin başındaysanız, Recep Beye taşlama yaparken, Kemal Beyin nerede oy kullanacağını araştıracaksınız ve herkese örnek kişi olarak ince düşüneceksiniz ince!.. Ne iş yapıyorsanız yapın, onun hakkını vereceksiniz, hakkını!,,,

Hürriyet Gazete yazarı Ahmet Hakan'a birkaç sözüm;

Ahmet Hakan'ın 16 Eylül 2010 tarihli Hürriyet Gazetesi'ndeki yazısı;

TAYYİP Erdoğan'ın girdiği her seçimden zaferle çıkmasının ardından Vatan Gazetesi, soruyu sormuş: "Neden hep o kazanıyor?" Soruyu sevdim. Ve durumdan vazife çıkararak yanıtlarımı hazırladım. Çok

alengirli, fazla akademik, süper bilimsel değil ama yine de bir göz atın isterseniz:

BİR: İmam hatiplilik ile falan açıklanamayacak, Allah vergisi muazzam bir hitabete sahip olması nedeniyle... İKİ: Farkında bile olmadan varoş ahalisinin "dışa açık tutuculuğu" ile orta sınıf Anadolu esnafının "içe kapalı tutuculuğu"na aynı anda karşılık verebilme başarısı nedeniyle ÜÇ: Eğitim yoluyla falan kavranması mümkün olmayan o meşhur "halkın dilinden anlama" ve "halkın diliyle konuşma" işini, bir doğal yetenek olarak bünyesinde barındırması nedeniyle. DÖRT: İletişim dehası geçinenlere, büyük reklam ustası havası basanlara, siyasi taktik üstadı pozu takınanlara prim vermeyip kendi doğal yeteneğine yaslanması nedeniyle. BEŞ: Israrlı takipçiliği nedeniyle. ALTI: Adam seçmeyi becermesi ve seçtiği adamın arkasında durması nedeniyle. YEDİ: Yorucu mitingler, sıkıcı resmi toplantılar, bunaltıcı yurt gezileri, bıktırıcı dış temaslar gibi başka liderlerin angarya olarak görebileceği işleri, "özel bir zevk" olarak yapması nedeniyle. SEKİZ: Meşhur şansı nedeniyle. DOKUZ: Egemenliğini kullanırken acayip kıskanç olması nedeniyle. ON: "Gerilimden beslenme" dediğimiz maharetin Türkiye'deki en iyi kullanıcısı olması nedeniyle. ON BİR: Aldığı entelektüel desteği, çarpan etkisi yaptırarak kullanma yetisi nedeniyle. ON İKİ: Siyasi rakiplerinin yetersizliklerini, bürokratik muarızlarının hazırsızlıklarını, iş dünyasındaki karşıtlarının para kazanma hırslarını, etrafındakilerin nemaya olan düşkünlüğünü gayet iyi kavrayıp gereğini yapması nedeniyle...

Ahmet Hakan'a yazdığım e-mail yazım;

Benim yazımda fazla akademik değil ama birçok kişinin sormak istediği sorular olduğunu düşünüyorum; Ahmet Bey Merhaba,

Zaman zaman yazılarınızı takip ediyorum. 16 Eylül 2010 Perşembe günlü yazınızı okudum. "Neden Hep O Kazanıyor?" başlıklı yazınızdaki 12 maddeyi güzel tahlil etmişsiniz. Sizi bu konuda kutlarım, ancak bende bir köşe yazanı olarak yazınızın eksik kaldığını düşünüyorum, bunu da köşenize taşırsanız memnun olurum.

Şöyle ki; 1) Devletin tüm maddi imkânlarını kullanmıştır. 2) 12 Eylül Darbesi 30 yıl aradan sonra ağlayarak, duygu sömürüsü yapılarak propaganda aracı olarak kullanılmıştır, 3) Ülkücü ve Alevilerin oylarına göz dikilmiştir, 4) Toplumun kültürel yönden eksik olmasının zaafından yararlanılarak din siyasete alet edilmiştir. Cami Avlusuna çekilen "Evet" afişli seçim otobüsü gibi... 5) Okyanus ötesine teşekkür edilen Gülen Cemaatinin ileri gelenleri Anadolu halkı üstünde iyi bir propaganda gerçekleştirmiştir. 6) Belediyelerin rekor kırmak adına AKP tarafını tutarak binlerce kişiye verilen "EVET" propagandalı iftar yemekleri. 7) Medya'ya gelen büyük cezalar karşısında (bir kaç gazete dışında) patronlar ve yazarlarının suskun kalışları ve "EVET" propagandasına destek vermeleri, 8) Sanatçıların "EVET" propagandalı demeçleri.. (Sanatçılar da ayrışım içine dâhil oldu) 9) İngiliz The Daily Telgraf Gazetesinin "İran AKP'ye 25 milyon Dolar bağışladığını ve bunu İHH kanalıyla yaptığını açıklaması, (doğru olup olmadığı araştırılarak kamuoyu ile paylaşılsa fena olmaz) ile Napolyon'un söylediği gibi paranın neler kazandıracığı bir kez daha ispatlanmış oldu. Zira büyük şehirlerdeki billboardlarda karşımıza "EVET"li propagandalar ağır basarak insanların beynine işlendi.. Parayı veren düdüğü çaldı. 10) Saadet ve Birlik Partilerinin desteği alındı. 11) Bunun yanında " Taraf olmayan Bertaraf" olur sözünü söyleyerek halka şantaj yapan bir Başbakan. 12) Gece yarılıarı yapılan sosyal yardım adı altındaki propagandalar vs...

Bendende 12 madde, yayımlarsanız sevinirim... Sizin ve benim görüşlerimle birlikte toplam 24 madde, neredeyse değişen Anayasa Değişikliği maddelerine eş değer...

Ahmet Hakan'ın 17 Eylül 2010 tarihli yazısı, yazıma yanıt olabilir mi?

Artık vazgeçsek; BİR: "Cahil halk sürüsü" geyiği yapmaktan... İKİ: "İran, AK Parti'ye para yardımı yaptı" tarzı Batı kaynaklı palavralara bel bağlamaktan... ÜÇ: Kendimizi zerre kadar suçlamayıp kusurları hep başka taraflarda aramaktan... DÖRT: "Deniz Baykal geliyor" falan diyerek olmayacak işler peşinde koşmaktan... BEŞ: "Sezen Aksu'ya yapılan büyük zulüm" edebiyatından... ALTI: "Hrant benim en yakın dostumdu" cümlesiyle pazar payı arttırma çalışması yapmaktan. YEDİ: "Okyanus Ötesi"ni gereğinden fazla abartmaktan... SEKİZ: "Hayır" diyenlerin korktuğunu sanmaktan... (Yanıt yeterli mi sizce? Yoksa cevabını bekleyim mi?)

Türkiye'de A-B-C yi bilmek ve okuryazar olmak yetmez. Asıl sorun, kültürsüz bir toplum olmamız. Ne zaman toplu taşıma araçlarında, parklarda veya boş zamanlarımızda kitap okuyanlar çoğaldığında, işte gelişen Türkiye'yi o zaman yaratmış olacağız..." diyerek son sözümü söyleyip müsaade istiyorum. Uzun yazımdan dolayı da özür dilerim... Umarım sizleri sıkmamışımdır...

Hep sevgiyle ve sağlıklılıkla kalın...

Ertuğrul Erdoğan

19 Eylül 2010/ Bursa